

Achtergrond

Ik heb mijn wetenschappelijke stage gevolgd na mijn bachelor om mijn transitie naar coschappen te vergemakkelijken. Ik kreeg de gelegenheid om stage te lopen op een vaatchirurgische afdeling van het Beth Israel Deaconess ziekenhuis in Boston, waar in het verleden veel Nederlandse PhD studenten hebben gewerkt. Mijn voornaamste bezigheid was onderzoek naar Abdominale Aorta Aneurysmata (AAA) en de twee operatieve behandelmethodes: endovasculaire- of open chirurgie. Het project waar ik het merendeel van mijn tijd in heb geïnvesteerd onderzocht de lange termijn overlevingskans van jonge patiënten (<65) na het ondergaan van een van beide operaties. Wat mijn stage uitdagend maakte was de schaal waarop werd gewerkt in dit ziekenhuis. In Nederland zijn wij niet gewend om echt grote datacollectieven op te zetten, waardoor de onderzoeken meestal op kleinere schaal worden uitgevoerd. Ik kreeg hier de gelegenheid om te werken met 35,000 patiënten, nadat ik al mijn exclusiecriteria al had uitgevoerd. Niet slecht voor mijn tweede onderzoeksproject ooit! Vroegtijdige data lieten zien dat de mortaliteit in jongere patiënten na open chirurgie lager was dan bij endovasculaire patiënten, met op termijn wel dezelfde overlevingskans. Echter was perioperatief de mortaliteit een stuk hoger voor open chirurgie – een feit dat eerder bewezen was door een grootschalig onderzoek uit het VUMC in Amsterdam.

Mijn ervaringen

Boston

Als ik nu terugkijk op mijn wetenschappelijke stage in de Verenigde Staten dan denk ik aan een van de leukste periodes in mijn leven. Mijn werkdagen waren heel erg lang, maar alle randvoorwaarden van werken bij zo een bijzondere universiteit als Harvard wogen daar echt tegenop. Op veel manieren is mijn werk ethiek ook veranderd terwijl ik daar studeerde: ik geniet nu meer van het onderste uit de kan halen tijdens het studeren. Dat heeft deels te maken met de smeltkroes van culturen die daar wordt gevormd. Iedereen trekt van over de hele wereld erheen om samen te leren van elkaar, waardoor de competitie moordend kan zijn. Tegelijkertijd zijn mensen daardoor heel erg geïnteresseerd in elkaar en heb ik veel Amerikaanse vrienden gemaakt. Om nog maar niet over de stad zelf te spreken: de Marathon, Onafhankelijkheidsdag en het winnen van de Superbowl heb ik allemaal in Boston mogen meemaken. Hoewel vrijheid altijd wordt uitgedragen als een van de kernwaarden van het Amerikaanse leven ben ik er tijdens deze evenementen achter gekomen dat wij Europeanen veel vrijer zijn. Alles wordt in de VS strikt gecontroleerd en straatfeestjes zijn een echte no-go. Toen ik eens een buurt BBQ organiseerde voor Nederlandse studenten uit Boston werd mijn feest ook per direct opgebroken door de politie. Wie had gedacht dat het land van de gegrilde hamburger niet hield van straat BBQ's?

Reizen

New England is een leuke hoek van de VS om te wonen omdat er veel natuur om de hoek ligt. Met Boston als uitvalsbasis konden wij makkelijk elk twee weken een nieuwe hike doen door een sneeuwlandschap of groene bossen. Indrukwekkende bergzichten met een rijke inheemse geschiedenis of gewoon flink doorstappen om jezelf te vermoeien; het was er allemaal. Als er weer geld was deden wij vaak een stedentrip: New York, Chicago, Cape Cod, Houston, Washington D.C. en Miami.

Congressen

In deze laatste twee steden kreeg ik ook de gelegenheid om naar congressen te gaan voor werk, wat een nieuwe bijzondere medische ervaring was. Elke dag vroeg uit je bed om te luisteren naar sprekers over kleine specifieke vakgebieden waar je alleen eerder over had gelezen. Wat ik het meeste heb meegenomen

van deze congressen is de schaal waarop de medische wereld werkt. Ik had nooit bedacht hoeveel wetenschappers er achter de schermen bij elk artikel betrokken zouden zijn. De kleinste details van medische instrumenten kunnen onderhevig zijn aan gigantische discussies waar duizenden onderzoekers bij betrokken zijn. Deze stage gaf mij de kans om te zien hoe er in de bovenste laag van deze wetenschapsteams wordt gekeken naar onderzoek en collaboratie met andere universiteiten. Een nieuwe ervaring voor mij was het derde congres waar ik naar toe ben geweest en zelf mocht presenteren. Het was een kleinschalig congres bij de universiteit Dartmouth en valt beter te vergelijken met een vakgroep met zestig man aanwezig. Desalniettemin een leuke eerste ervaring om eigen werk te presenteren tegenover een groep experts. De presentatie ging goed en ik mocht een aantal vragen beantwoorden. Toen ik eenmaal thuis was merkte ik dat ik erg tevreden was en dat het commentaar dat achteraf werd gegeven goed te gebruiken was als constructieve feedback om mijn paper te verbeteren.

Leerpunten

Ik heb op academisch, sociaal en persoonlijk vlak heel veel kunnen leren in Boston. Mijn mooiste leerpunt was mijn eigen daadkracht en nieuwsgierigheid die ik daar heb kunnen ontdekken. Ik heb nog nooit zoveel uren achter elkaar gemaakt met kleine details uitzoeken en daardoor ook veel geleerd over onderzoek in de brede zin. Anderzijds heb ik ook geleerd dat de academische wereld een vrij harde wereld kan zijn, waar vaak wordt gekeken naar eigen gewin. Op sociaal vlak heb ik geleerd hoe samen te werken met mensen van verschillende culturen en etniciteiten, welke vorm van communicatie beter aanslaat of wanneer je juist beter even niets kunt zeggen. Allerlaatst was het op persoonlijk niveau ook een bijzondere ervaring om afstand te doen van alle gevestigde orde om je heen. Toen ik daar eenmaal aankwam en weinig tot niets aan mijn hoofd had ben ik erachter gekomen dat ik juist ook erg kan genieten van tijd voor jezelf nemen en even alleen zijn.

Ik wil graag iedereen van stichting A.S.C. Academy bedanken voor de mogelijkheid om naar het buitenland te gaan. Zonder de steun die uw financiële bijdrage heeft geboden weet ik zeker dat mijn stage niet zo bijzonder leerzaam was als hij nu is geweest.

Hoogachtend,

Mathijs Carvalho Mota